

Dingha Béla: Erdei történet

Kisréti erdőben, nagyréti határon
Fura eset történt a tavalyi nyáron:
Elnyugodtak már az erdők, mezők, rétek,
Bogárkák, madárkák, mind nyugodni tértek.
Holdvilág az égen billegett-ballagott,
Csöndesen őrizte a sok kis csillagot.
Ágak közt bujkál csak a pajkos szellő,
Amerre elsuhan, megmozdul az erdő.
Egyszer csak az erdő kellő közepében
Két kicsi koppanás hallatszik az éjben...
...Hogy esett, magam se tudok az okáról,
Két lyukas mogyoró leesett a fáraul.

Tapsifüles Nyuszi ott aludt mellette,
Reggel, hogy fölébredt, mindjárt észrevette.
Szalad is az Őzhöz. Elmondja, mit látott:
Őz koma meg viszi tovább az újságot.
Elmondja a Borznak, az meg a Rókának,
Róka a Farkasnak, Farkas a Harkálynak.
Harkály egy nagy tölgyfán mindjárt kidobolja,
Harmadik határban Mókus is meghallja,
Mókus az újsággal a Kakukkhöz járul:
– Két lyukas mogyoró leesett a fáraul!
A csuda az erdőt mihamar befutja.
Mire a nap fölkel, egész erdő tudja.

Cinege, Pintyőke csak arról beszélnek.
Elmondják a fáknak, mesélik a Szélnek.
Úton és útfélen hangzik szanaszéjjel:
„Hallotta-e, komám, mi történt az éjjel?”
Mindenki beszél, mindenki csudálja,
Még a vén Szarvas is a fejét csóválja:
„Sok csudát láttam már világeletemben,
De ilyet nem láttam, ilyet még nem ettem.”
Valahány lakója a nagy rengetegnek,
Csak arról beszélnek, csak azon nevetnek:
Nagybajuszú Cincér, Szajkó, Rigó, Kánya,
Kisréti erdőnek valamennyi fája
Nem beszél egyébről, csak a nagy csudáról:
„Két lyukas mogyoró leesett a fáraul.”

(Az Én Újságom, 1901/45.)